

lande med andre kirkesamfund om den politiske magt. Til gengæld kan de små kirkesamfund køre i fuld frihed. Der er ikke nogen lovgivning for dem, kun folkekirken skal rette sig efter lovgivningen. Hvis man tror, at man kan indføre en religionsfri stat, hvis man tror, at man i højere grad kan skille religion og politik ved at skille stat og kirke, så tager man aldeles fejl. Man opnår det modsatte. Man vil opnå, at alle mulige kirkesamfund render til Folketinget for at få politisk indflydelse, og derved vil religionen blive politiseret, og staten vil blive en religionsinstans. Der er for mig ingen tvivl om, at opretholdelsen af den åndsfrihed, som vi har tradition for i Danmark, varetages bedst ved den ordning, vi har i dag.

Der er så nævnt nogle enkelte punkter, jeg kort skal gennemgå.

Man vil afskaffe kirkeskatten. Det må være, fordi man ikke ved, hvad det er. Kirkeskatten er jo et medlemsbidrag, og medlemmerne har selv meldt sig ind i folkekirken, eller deres forældre har gjort det, og det er selvfølgelig helt frivilligt i Danmark, om man vil melde sig ind i en forening og betale, hvad det koster. Så det er da et underligt samfund, hvor det skulle afskaffes, hvor det ikke skulle være tilladt at være medlem af en folkekirke ad frivillighedens vej.

Så vil man erstatte faget kristendomskundskab med et fag om livsanskuelse i folkeskolen. Nu skal jeg for det første sige, at det så ikke er mit område, det er undervisningsministerens område, men jeg kan forsikre, at regeringen ikke har nogen planer om at ændre det. Undervisningsministeren har meddelt mig, at det har han ingen planer om, og jeg kunne da også få en fornemmelse af, at lige den del af forslaget vidner om en fuldstændig ahistorisk indstilling til tilværelsen og en uvidenhed om, at den kristne tro, den evangelisk-lutherske tro, er forudsætningen for den frihed og det demokrati, vi har i Danmark i dag. Så det må også afvises.

Så er der et punkt om at lægge konfirmationsforberedelsen uden for skoletiden. Det hører også under undervisningsministeren, men vi har ikke nogen planer om at ændre ved de gældende tilstande, som jo også i meget høj grad forhåbentlig bygger på et godt samarbejde mellem kirke og skole rundt om i landet.

Enhedslisten ønsker så at få afskaffet blasfemiparagraffen i straffeloven. Det er jo en sag, der henhører under justitsministeren, men det er en sag, vi flere gange har drøftet her i Folketin-

get, og justitsministeren har afvist at ændre blasfemibestemmelsen. Det er jo, som jeg håber forslagsstillerne er bekendt med, en bestemmelse, der meget sjældent anvendes og ikke har været anvendt i mands minde, og det er også meningen med den. Den skal selvfølgelig ikke forhindre en fri religiøs debat, men skal alene forhindre noget, der ligner overgreb, og den dom, man kan se fra 1939, nærmer sig da også en dom for antisemitisme.

Forslagsstillerne vil så afskaffe statsanerkendelsen af trossamfund i Danmark. Også her må jeg sige, at man godt kunne få en fornemmelse af, at det bygger på uvidenhed. Statsanerkendelse af trossamfund er der for det første ikke noget, der hedder eller er. Der er ikke tale om, at staten nogen sinde anerkender indholdet af nogens tro. Der er tale om, at vi har religionsfrihed i Danmark. Vi har oven i købet foreningsfrihed. I religionsfrihedsbestemmelsen er det omhyggeligt anført, at det netop er religiøse sammenslutninger, også fordi mange konfessioner jo altså har den opfattelse, at man udøver troen i fællesskab. Enhver kan derfor danne et trossamfund uden nogen tilladelse nogen steder fra.

Så er det trossamfund, der ønsker en godkendelse med henblik på senere at få en vielsesbeføjelse og måske skattefradrag, og der er det jo rigtigt, at der kan man få en særlig godkendelse, og den godkendelse gives af justitsministeren efter indstilling fra et uafhængigt nævn, men det er jo altså netop for at sikre, at hvis de pågældende skal have en offentlig myndighedsbeføjelse, som de får som vielsesmyndighed, skal vi være sikre på, at der netop er tale om et trossamfund med en vis organisation, før den tilladelse kan gives. Det finder vi er en ganske fin ordning, som altså ikke forhindrer, at trossamfund i øvrigt samler sig uden godkendelse.

Endelig er der så forslaget om at gennemføre registrering af fødsler, dødsfald, vielser og navne. Det kan regeringen heller ikke støtte, og det vil jeg komme tilbage til, når vi diskuterer det næste beslutningsforslag.

Men alt i alt må vi sige, at vi ikke kan støtte dette forslag, og vi er både af politiske, religiøse og historiske grunde på alle måder imod at foretage den grundlovsændring, som der jo altså lægges op til ved at adskille kirke og stat. Tværtimod mener vi, at det meget vigtigt at bevare folkekirken, for at der netop kan skelnes mellem politik og religion.